

ת"פ 40071/07/15 - מדינת ישראל נגד זוהר מזרחי, ג'אבר טמיזה, מרדכי בוחבוט, בלאל לבקיראת, עבד אלרחמאן לביקראת, שלמה ריזנר

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דניאל טפרברג

ת"פ 40071-07-15 מדינת ישראל נ' מזרחי ואח'

המאשימה

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מוריה הירש

נגד

1. זוהר מזרחי

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

2. ג'אבר טמיזה (הסתיים)

3. מרדכי בוחבוט (הסתיים)

4. בלאל לבקיראת (הסתיים)

5. עבד אלרחמאן לביקראת (הסתיים)

6. שלמה ריזנר (הסתיים)

הנאשמים

גזר דין (בענינו של נאשם 1)

הנאשם 1 (להלן: הנאשם) הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן החובק שלושה אישומים.

על מנת להבין את אופי והיקף פעילות הנאשם בעבירות מושא כתב האישום, יפורט להלן האמור בו, על הוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם.

עובדות כתב האישום המתוקן

חלק כללי

על פי דין, ביצה מותרת לשיווק בישראל, אך ורק אם הוטלה בתוך לולים הנמצאים בישראל תחת פיקוח וטרינרי. הפיקוח כולל חיסונים נגד מחלת הסלמונלה ודגימת שאריות חומרים כימיים, המסוכנים לבריאות האדם. על פי תקנות בריאות הציבור (מזון) (שיווק ביצי מאכל), תשנ"ה-1994, חלה חובה לאחסן ולהוביל ביצים בטמפרטורה של עד 20 מעלות צלזיוס, כאשר הביצים מועברות מהמשק המגדל למכון מיון בתוך פרק זמן מקסימלי של יומיים. במכון המיון עוברות הביצים תהליך של מיון ושיקוף, בו נבדקת טריות הביצים, מאותרים נגעים, ומוצאות ביצים סדוקות ושבורות, וביצים עם כתמי דם או עובש (להלן: תהליך הבדיקה).

לאחר תהליך הבדיקה, מוטבעת על כל ביצה חותמת, בה מופיע שם מכון המיון שערך את תהליך הבדיקה, ותאריך אחרון לשיווק הביצה. התאריך האחרון לשיווק הינו 16 ימים מיום המיון, והתאריך האחרון לאחסון במקרר הינו 30 ימים נוספים.

מטרה מרכזית של תהליך הבדיקה היא מניעת הפצת מחלת הסלמונלה, מחלה מסוכנת, העלולה לגרום למוות. אי שמירת טמפרטורה אחידה של עד 20 מעלות צלזיוס מזמן ההטלה ועד לשיווק (כולל האחסון, ההובלה והמיון), מאפשרים את התפתחות חיידק הסלמונלה ומהווים סכנה בריאותית מיידית לציבור. כמו כן, שיווק ביצים שלא עברו תהליך בדיקה, אינו מאפשר בין היתר לאתר דם בביצים, שעלול להכיל את חיידק הסלמונלה וגורם להתפשטות.

בשטחי האזור והמועצה הפלסטינית כהגדרתם בסעיף 30 א (א)-(ג) לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש] תשמ"ה-1985 (להלן: הרשות), אין פיקוח וטרינרי על משקי בעלי החיים, ואין גורם המפקח על שמירת התנאים הנדרשים בדין, לרבות הטמפרטורה בה מוחזקות ומובלות הביצים. כמו כן, הביצים המגיעות מהרשות לישראל, לא עוברות את תהליך הבדיקה. שיווקם של ביצים מהרשות לישראל אסור באופן מוחלט, ומהווה סכנה חמורה לבריאות הציבור.

עסקו של הנאשם

לנאשם עסק לשיווק ביצים בשם "מזרחי זוהר שיווק ביצים", אשר מספק ביצים לבתי עסקים וללקוחות פרטיים בישראל (להלן: העסק). לעסק חנות ברחוב נתיבות המשפט 38 במודיעין עילית, ומחסנים ברחוב אבני נזר 25 מודיעין עילית וברחוב נחל דולב בבית שמש (להלן: מקומות אחסון ומכירה).

במהלך השנים 2011-2015 (להלן: התקופה הרלוונטית) ייבא הנאשם במסגרת העסק ביצים אשר הוכנסו שלא כדין לישראל משטחי הרשות, מתוך כוונה למכור אותן בישראל בלא שעברו מיון ופיקוח כמתואר לעיל (להלן: הביצים המוברחות). הנאשם יחד עם אחרים, ייבא באופן זה לכל הפחות כ-2.5 מיליון ביצים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

את הביצים המוברחות קנה הנאשם מספקי ביצים אשר שיווקו שלא כדין ביצים שהוטלו בשטחי הרשות, ובין היתר מהנאשמים 2, 4, ו-5 (נאשם 4 הינו אביו של נאשם 5).

על מנת לשווק חלק מהביצים המוברחות לישראל כביצים שעברו את תהליך הבדיקה כנדרש, נהג הנאשם לבקש מספקי ביצים ברשות, ובין היתר מהנאשמים 2, 4, ו-5 לדאוג להטבעת הביצים בחותמות הנחזות אשר הוטבעו במכוני מיון ישראליים. כמו כן, החותמות המזויפות יצרו מצג כוזב, על פיו הביצים עברו את תהליך הבדיקה כנדרש, וכי מכון ישראלי ערב לתהליך הבדיקה ולכך שהביצים אינן פגות תוקף ואינן מסוכנות למאכל (להלן: ביצים מזויפות).

הנאשם שיווק את הביצים אותם קנה מהרשות כאמור לעיל במסגרת עסקו המתואר לעיל. בעסקו זה שימש הנאשם 3 יד ימינו של הנאשם בניהול העסק, בחלוקת העבודה לעובדים, גביית כספים, ניהול רישומים, והברחת ביצים אותם סיפקו לעסק בין היתר הנאשמים 2, 4, ו-5.

במהלך הפעלת העסק העסיק הנאשם נהגים, שליחים ועובדים אחרים שפעלו מטעמו, ובין היתר בהברחת ביצים משטחי הרשות, אחסון, חלוקתן לבתי עסק, ומכירתן ללקוחות פרטיים.

הנאשמים 1 עד 5, כל אחד לפי חלקו, היו שותפים להצגת מצגי שווא ולפיהם הביצים המזויפות הינן ביצים שהוטלו בישראל כדין ועברו תהליך כמתואר לעיל. בשל מצגים כוזבים אלו, קיבלו הנאשמים 1-5 במרמה כספים מלקוחות שונים. תקבולים אלה הינם רכוש שמקורו בעבירה (להלן: הרכוש האסור).

בנוסף, לא הנפיק הנאשם חשבוניות מס בשל חלק מתקבוליו, לא דיווח על מלוא הכנסותיו לרשות המיסים, ולא שילם

את המס שהיה עליו לשלם.

בהמשך לפעילותו האמורה של העסק, אשר בה נמכרו הן ביצים שנבדקו כדין והן ביצים מוברחות, ביצע הנאשם פעולות ברכוש האסור אשר נועדו להסתיר או להסוות את מקור הכספים, את זהות בעליו, ואת תנועותיו (להלן: הלבנת ההון). הנאשם השתמש, בין היתר, בשירותיו של הנאשם 6 לשם ביצוע פעולות של הלבנת הון.

הנאשם 6 איננו בעל רישיון למתן שירותי מטבע, אך במהלך התקופה הרלוונטית עסק בפועל במתן שירותי מטבע וניכיון שיקים וזאת בין היתר בלא דיווח לרשויות המס על פעילותו, וכן עסק בפעולות של הלבנת הון עבור הנאשם.

אישום ראשון

במהלך השנים 2011-2015 עסק הנאשם בהברחת ביצים משטחי הרשות לישראל ומכירתן בישראל.

לצורך פעולתו זו קשר הנאשם קשר עם אחרים, חלקם בזמנים שונים, וביניהם נאשמים 2, 3, 4, ו-5 על מנת להעביר שלא כדין ביצים, שמקורן בשטחי הרשות לישראל (להלן: הקשר). לשם כך, פעלו הנאשמים 1-5 בצורה מאורגנת, ושיטתית, תוך שסיכנו את בריאות אזרחי ישראל.

במסגרת הקשר, נערכו תיאומים בין נאשמים 1 ו-3 לנאשמים 2, 4 ו-5, בין היתר באמצעות שיחות טלפון, על מנת להעביר ביצים משטחי הרשות לישראל (להלן: הביצים המוברחות) אותן סיפקו נאשמים 2, 4 ו-5 לעסקו של הנאשם (כמתואר בחלק הכללי לעיל). הנאשם הורה לנאשמים 2, 4 ו-5 להטביע חותמות של מכוני מיון ישראליים על הביצים אשר מוטלות בשטחי הרשות (להלן: הביצים המזויפות).

נאשם 2 אחסן את הביצים המוברחות במחסן בשטחי הרשות (להלן: המחסן).

במהלך התקופה הרלוונטית העסיק הנאשם אנשים שונים אשר הובילו את הביצים המוברחות (להלן: המבריחים).

המבריחים היו מגיעים ברכבם למחסן וביניהם היה גם נאשם 3, מספר פעמים בשבוע, ומעמיסים על הרכב בכל פעם עשרות תבניות, אשר כל תבנית הכילה 30 ביצים. הנאשם 3 השתמש לצורך האמור ברכבו של הנאשם מסוג פג'ו בוקסר מספר רישוי 2096371.

המבריחים היו מחלקים את הסחורה לפי הוראותיהם של נאשמים 1-3 ללקוחותיו של הנאשם באזור ביתר עילית, בית שמש ומודיעין עילית. עבור כל הובלה היו מקבלים המבריחים מהנאשם סכום של כ-200 ₪.

הנאשם היה נפגש עם נאשם 2 במקומות שונים בשטחי יו"ש, שם היה הנאשם מעביר לנאשם 2 את שכרו עבור הספקת הביצים המוברחות, אשר אינו ידוע במדויק למאשימה.

נאשמים 1-3 היו מזמינים ביצים מוברחות מנאשמים 4 ו-5 באמצעות שיחת טלפון, ונאשמים 4 ו-5 היו מעבירים את הסחורה לנאשם 3, או היו מובילים בעצמם את הביצים המוברחות ללקוחותיו של הנאשם על פי הוראותיהם של נאשמים 1-3.

כמו כן היה הנאשם מעביר לנאשמים 4 ו-5 בכל שבוע מאות, ולכל הפחות 600 תבניות ביצים מוברחות, במחיר ממוצע של כ-23 ₪ לתבנית, ללקוחותיו של הנאשם ולצרכנים אשר סברו כי מדובר בביצים שמקורן בישראל, שעברו את כל

הליך הבדיקה הנדרש כמפורט בחלק הכללי לעיל, תוך שהנאשם מקבלים תמורה כספית עבורן.

בכך קיבלו הנאשמים 1-5 במרמה את התמורה, תוך שהם מסכנים את בריאותם של הצרכנים, ויוצרים כלפיהם מצג שווא לפיו מדובר בביצים ממשקים המצויים בשטחי מדינת ישראל והמצויים בפיקוח וטרינרי. כמו כן, הצרכנים רומז לחשוב כי הביצים עברו לכאורה את תהליך הבדיקה הנערך במכון הבדיקה ששמו מוטבע על הביצה, והכול - תוך שהנאשמים 1, 2, 3, 4, ו-5 עושים שימוש בחותמות המזויפות המצויות על גבי הביצים על מנת לקבל את התמורה.

במהלך התקופה ועד למעצרו של הנאשם, מכר הנאשם לכל הפחות כ-1,750,000 מיליון ביצים משטחי הרשות לישראל, וזאת תוך יצירת סכנה בריאותית ממשית לאזרחי ישראל.

הנאשם 3 היה יד ימינו של הנאשם בניהול העסק, חלוקת העבודה לעובדים, גביית כספים, ניהול רישומים והברחת ביצים, וזאת תמורת שכר. הנאשם 3 עשה כן תקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה אך לכל הפחות מאוגוסט 2012 ועד מעצרו ביולי 2015.

הנאשמים 2, 4 ו-5 סיפקו את הביצים המוברחות לעסק בכמות שאינה ידועה במדויק למאשימה ובתקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה אך הינה כשנתיים לכל הפחות, החל מאמצע 2013 ועד למעצרו ביולי 2015.

במעשיהם המפורטים לעיל קשרו הנאשמים 1-5 קשר לביצוע פשע. כמו כן, פעלו הנאשמים 1-5 בצוותא חדא, ביחד ולחוד, על מנת להעביר ביצים מזויפות משטחי הרשות לישראל ולשווקם שלא כדין לציבור הצרכנים הישראלי כביצים שהוטלו בשטחי ישראל תחת פיקוח וטרינרי, ואשר עברו בדיקה ומיון בתחנת מיון ישראלית.

כמו כן עשו הנאשמים 1-5 במזיד, בצוותא חדא, מעשה העלול להפיץ מחלה שיש בה סכנת נפשות וקיבלו דבר במרמה בצוותא חדא, תוך שהם עושים שימוש בחותמות המזויפות המצויות על גבי הביצים על מנת לקבל את התמורה בגין. הנאשמים 1-5 ביצעו עבירות אלה בנסיבות מחמירות אשר באות לידי ביטוי בסכנה הממשית לבריאותו של הציבור וכן בתדירות המעשים, בהיקף, בשיטתיות ובתחכום הכרוך בהם.

כמו כן בפועלם כאמור, ייבאו הנאשמים בצוותא חדא מוצרים מבעלי חיים ללא רישיון ייבוא מאת מנהל השירותים הווטרינריים, הובילו ביצים שלא מוינו בתחנת מיון ולא היה עליהם חותמת של קבלן מורשה לשיווק ביצים ותאריך אחרון לשיווק שהוחתם על ידי קבלן זה, ללא תעודת משלוח של המועצה לענף הלול להובלת הביצים.

על יסוד כל האמור לעיל, הודה והורשע הנאשם במסגרת האישום הראשון, בעבירות הבאות:

1. **קשירת קשר לביצוע פשע** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1975 (להלן: החוק).
2. **שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיפים 418 סיפא ו-420, יחד עם סעיף 29 לחוק (מספר רב של עבירות).
3. **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיף 415 סיפא יחד עם סעיף 29 לחוק (מספר רב של עבירות).
4. **עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה** - עבירה לפי סעיף 218 סיפא לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק (מספר רב של עבירות).
5. **ייבוא מוצרים מבעלי חיים ללא היתר** - עבירות לפי תקנה 2 לתקנות בעלי חיים (ייבוא וייצוא מוצרים

מבעלי חיים), תשמ"ח-1988 ביחד עם סעיף 28 לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985 וסעיף 29 לחוק (מספר רב של עבירות).

6. **שיווק ביצים שלא כדין** - עבירות לפי תקנות 2, 4, 6 ו-7 לתקנות בריאות הציבור (מזון) (שיווק ביצי מאכל) תשנ"ד-1994, יחד עם סעיפים 22 ו-23 לפקודת הציבור (מזון) (נוסח חדש) תשמ"ג-1983 וסעיף 29 לחוק (מספר רב של עבירות).

7. **הובלת ביצי מאכל שאינן מוחתמות כדין וללא תעודת משלוח** - עבירות לפי כללים 15(ה) ו-45(1) לכללי המועצה לענף הלול (הסדרת ייצור, מיון ושיווק), תשכ"ח-1968, יחד עם סעיף 69 לחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד-1963 וסעיף 29 לחוק (מספר רב של עבירות).

אישום שני

עבור כלל הביצים שמכר, קיבל הנאשם תקבולים מלקוחותיו בהיקף של כ-9,316,673 ₪ (כלל התקבולים).

הנאשם דיווח לרשות המיסים על תקבולים בשיעור של 5,390,607 ₪ בלבד (תקבולים מדווחים).

על ההפרש שבין כלל תקבוליו המדווחים (להלן: סכום התקבולים הבלתי מדווחים) לא דיווח הנאשם לרשות המיסים, לא הוציא חשבוניות מס בגין קבלת התקבולים הלא מדווחים, ולא שילם את המיסים הנובעים מפעילות נוספת זו.

ביחס לשנות המס 2011, 2012 ו-2013 הגיש הנאשם דוחות למס הכנסה בתאריכים 21.6.2012, 31.12.2013 ו-29.1.2015 בהתאמה. בדו"חות אלו הושמטו התקבולים הבלתי מדווחים.

הנאשם עשה את האמור ביחס לתקבולים הבלתי מדווחים האמורים, ולכל הפחות כמפורט להלן:

שנת המס	התקבולים הבלתי מדווחים בש"ח
2011	130,681
2012	384,526
2013	640,210
2014	1,004,640
2015 עד למעצרו ביום 6.7.2015	502,320
סך הכול	2,662,337

על יסוד האמור לעיל, הודה והורשע הנאשם במסגרת האישום השני, בעבירות הבאות:

1. **שימוש במרמה, ערמה ותחבולה** - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה) - (חמש עבירות).

2. **השמטה הכנסות מדו"ח** - עבירה לפי סעיף 220(1) לפקודה (שלוש עבירות).

3. **הכנה וקיום של פנקסי חשבוניות ורשומות כוזבים** - עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה (חמש עבירות).

4. שימוש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מס ערך מוסף (חמש עבירות).

5. אי הוצאת חשבוניות מס - עבירה לפי סעיף 117(א)(13) לחוק מס ערך מוסף (עבירות רבות).

אישום שלישי - הלבנת הון

במהלך ביצוע העבירות המתוארות באישום הראשון לעיל, הפיק הנאשם הכנסות של כ-1,300,000 ₪ בתקופה שבין יולי 2013 ליולי 2015, והכנסות נוספות, אשר היקפן אינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך התקופה שבשנים 2011, 2012, וחלקה הראשון של 2013. הכנסות אלו, מהוות "רכוש אסור" כהגדרתו בסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: החוק לאיסור הלבנת הון).

הנאשם והנאשם 6 ביצעו פעולות רבות אשר נועדו להסתיר או להסוות את מקור הרכוש האסור, את זהות בעלי הזכויות בו, את מקומו, את תנועותיו ואת עשיית הפעולות בו.

בין היתר, ביצע הנאשם את הפעולות הבאות:

1. הנאשם עירב בין ביצים מזויפות ו/או מוברחות ובין ביצים אותן קנה כדין בישראל, ומכר את כל הביצים האמורות במהלך פעולותיו העסקיות בעסק אותו ניהל. הנאשם עירב במהלך פעולות עסקו בין התמורה ממכירת הביצים אותן קנה כדין, ובין התמורה עבור הביצים המזויפות ו/או המוברחות. כך, בין היתר, מנע הנאשם אפשרות לאתר את הרכוש האסור.

2. הנאשם מסר לנאשם 6 שיקים רבים ומזומן, ודאג שיועברו כספים לחשבון הבנק של בית העסק "אקספרס המרות א.א. בע"מ" (להלן: אקספרס בע"מ), כאשר את השיקים והמזומנים קיבל הנאשם כתקבול עבור מכירת הביצים. כל זאת, על מנת שהנאשם 6 יבצע פעולות פיננסיות שונות לשם העברת הכספים חזרה לנאשם או לחשבון הבנק של רעיית הנאשם, גב' סוניה מזרחי, בעלת מספר חשבון 212918/79 בבנק לאומי. הנאשם עשה כן על מנת שלא ייוודע שהכספים לעיל הינם מעסקו.

לנאשם 6 אין רישיון למתן שירותי מטבע, והוא אינו רשום במרשם נותני שירותי מטבע על פי סעיף 11ג לחוק איסור הלבנת הון. למרות האמור, הפעיל הנאשם 6 עסק למתן שירותי מטבע, ובין היתר נהג לנכות שיקים ולבצע פעולות פיננסיות נוספות, בהיקף משמעותי של מעל 12 מיליון ₪, במהלך השנים 2011-2015 באקספרס בע"מ בשמו ובשם של אחרים, בין היתר, הנאשם, שמואל לוי, דוד אטיאס, יעקב מצרפי, ואלנתן מזרחי (אלנתן הינו שם נעוריה של אשתו של הנאשם).

הנאשם 6 הפקיד באקספרס בע"מ שיקים ומזומן וקיבל העברות בנקאיות לחשבון הבנק של אקספרס בע"מ מהנאשם, בידועו שאלו מהווים רכוש אסור, זאת תוך שימוש בשמו שלו, בשמו של הנאשם ובשם נעוריה של אשתו של הנאשם. הנאשם 6 העביר חלק מכספים אלו חזרה לנאשם או לחשבון הבנק של אשתו של הנאשם.

בכך הסתיר הנאשם 6 רכוש אסור של הנאשם בתוך פעילות מתן שירותי מטבע הרשומה בין היתר על שמו ושם של הנאשם ואשתו, בהיקף כולל של מעל חמישה מיליון שקלים.

במעשיהם המתוארים לעיל ביצעו הנאשמים 1 ו-6 פעולות ברכוש אסור, במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את

זהות בעלי הזכויות בו, את תנועותיו ואת עשיית הפעולות בו.

על יסוד האמור באישום השלישי, הודה והורשע הנאשם בעבירה על סעיף 3(א) **לחוק איסור הלבנת הון** (מספר עבירות).

רכיב החילוט שבהסדר הטיעון

במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי זכויות הנאשם בדירה בעיר מודיעין תחולט, להבטחת חילוט בסך 700,000 ₪. בנוסף, יחולטו שני רכבים, וכספים שנתפסו בסך 28,347 ₪.

כן הוסכם, כי אם יפקיד הנאשם סך של 700,000 ₪ בקופת בית המשפט עד ליום 1.10.2018, לא תחולט הדירה במודיעין, וההפקדה הנ"ל תהווה סילוק חובו של הנאשם למע"מ (פסקה 5 להסדר הטיעון).

תסקיר שירות המבחן

ביום 22.5.2018 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

הנאשם בן 46, נשוי ואב לארבעה ילדים. הנאשם תיאר ילדות מורכבת - קשר מרוחק עם אביו, ומצוקה כלכלית.

לאחר שחרורו מצה"ל, נחשף הנאשם לחברה שולית ולעבריינות. כשהיה הנאשם בן 25, נדון לעונש מאסר ממושך.

כיום עובד הנאשם כטבח בשתי מסעדות שונות, שעות ארוכות בכל יום. במכתב המלצה שקיבל הנאשם ממעסיקתו, צוין כי הנאשם מפגין אחריות ומסירות למקום עבודתו.

הנאשם הורשע בשנת 2012 בעבירת איומים, ובשנת 2015 הורשע הנאשם בעבירת מתן שוחד, בגינה ריצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בהתייחסותו לעבירות הנוכחיות, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום בנוגע להברחת הביצים והלבנת ההון, ולקח אחריות על מעשיו. צוין כי בנוגע לעבירות המס, התקשה הנאשם לקבל אחריות מלאה, מאחר ולדבריו לא הבין כי מדובר במעשים לא חוקיים.

הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית של שירות המבחן, המיועדת לנאשמים שעברו עבירות מרמה ורכוש. מנחות הקבוצה דיווחו כי הנאשם הגיע לרוב המפגשים באופן סדיר ובזמן.

שירות המבחן ציין כי הוא מודע לכך שהנאשם הוא בעל עבר פלילי. בה בעת, הצליח הנאשם לתת אמון בגורמי טיפול בחייו ואף לערוך שינוי בדפוסי עברייניים קודמים. בנוסף, הודגש כי פעולות הנאשם להסדרת החובות הגבוהים עם רשויות המס, מהווים גורמי סיכוי לשיקום הנאשם.

שירות המבחן התרשם כי למאסר בפועל תהיה השלכה קשה על חיי הנאשם ועל חיי משפחתו, הן במישור הכלכלי והן בחשיפה מחודשת לדפוסי עבר עברייניים.

סוף דבר, המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה המוטל על הנאשם (עניין זה יבואר בסמוך), להשית עליו

צו של"צ בהיקף נרחב מאוד, ולהעמידו בצו מבחן.

ביום 24.5.2018 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה - באמצעות באת כוחה עו"ד מוריה הירש - עתרה לקבוע שני מתחמי עונש נפרדים. מתחם אחד בגין העבירות שבאישום הראשון והשלישי - עבירות ההברחה, קבלת דבר במרמה והלבנת ההון, ומתחם נוסף בגין עבירות המס שבאישום השני.

צוין כי עבירת הברחת הביצים, מעמידה בסיכון ניכר את רוכשי הביצים, באשר הביצים הנמכרות לא עברו כל בדיקה או פיקוח. בנוסף, הנאשם עירב את הכנסותיו מהברחת הביצים עם העסק החוקי שבבעלותו. חומרה יתירה נודעת למעשי הנאשם, שסיכן את בריאות הציבור עבור בצע כסף. בהקשר לכך, הגישה המאשימה לעיון בית המשפט פסיקה אליה אתייחס בהמשך.

המאשימה הדגישה כי מעשי הנאשם התפרשו על פני ארבע שנים, ונעשו בנועזות ותחכום.

לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין העבירות מושא האישום הראשון והשלישי הינו בין שנתיים וחצי לארבע שנות מאסר.

בנוגע לעבירות המס, הדגישה המאשימה כי מדובר בהעלמת הכנסות בסך 2.6 מיליון ₪, שבוצעה על פני פרק זמן ארוך. לגישת המאשימה שנתמכה בפסיקה שהוגשה מטעמה, יש לקבוע בגין עבירות המס, מתחם עונש שבין 28 ל-40 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה ציינה כי כנגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה, שנגזר על הנאשם בת"פ (שלום י-ם) 41163-12-11 **יחידת הפיצו"ח - משרד החקלאות ופיתוח הכפר נ' מזרחי** (ניתן ביום 19.2.2014, להלן: **תיק הפיצו"ח**), בגין עבירות שיווק ביצים שלא כדין, שימוש במסמך מזויף, ועשיית מעשה העלול להפיץ מחלה.

הוטעם, כי הנאשם ביצע את המיוחס לו תוך כדי הליך פלילי המתנהל כנגדו, דבר שלא הרתיעו מלהוסיף ולעבור עבירות.

סוף דבר, בנותנה דעתה להודאת הנאשם, ולפרק הזמן בו שהה במעצר באיזוק אלקטרוני, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 3.5 שנות מאסר בפועל, בגין שני המתחמים שצוינו לעיל. בנוסף, עתרה המאשימה להורות על הפעלת ארבעת חודשי המאסר המותנים שהוטלו על הנאשם בתיק הפיצו"ח, כך שאלה ירוצו במצטבר.

להשלמת התמונה יצוין כי הנאשם היה עצור מיום 6.7.2015, עד ליום 24.8.2015. המאשימה הבהירה כי הנאשם היה עצור בפיקוח אלקטרוני במשך 11 חודשים (עמ' 419 שו' 23), והדגישה כי על פי הפסיקה הנוהגת, אין לנכות את ימי המעצר באיזוק אלקטרוני מעונש המאסר המוטל על הנאשם.

טיעוני הנאשם לעונש

הנאשם - באמצעות בא כוחו עו"ד מיכאל עירוני - הדגיש כי הנאשם הודה עוד בחקירתו במשטרה, שיתף פעולה באופן מלא, והפליל מעורבים נוספים בפרשה.

הוטעם, כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הגיע להסדר עם רשויות המס, ועמד בהסדר תוך ששילם לרשויות המס כספים רבים.

הודגש, כי הסך של 2.6 מיליון ₪ שעליו לא דיווח הנאשם כהכנסה, הינו סך התקבולים שהפיק הנאשם, ולא סכום המס שהיה עליו לשלם בפועל (עמ' 429 שו' 20 עד 22).

צוין כי על נאשמים נוספים בתיק, הושתו עונשים שאינם משמעותיים, ועיקרון אחדות הענישה מחייב בחינה והתייחסות לעניין זה (עמ' 433 שו' 2). בנוסף, הנאשם נפגע כלכלית קשות כתוצאה ממעשיו, עובד כיום בשתי עבודות, ושיתף פעולה עם שירות המבחן. כל אלה מעידים על הליך שיקומי משמעותי שעבר הנאשם (עמ' 435 שו' 22).

צוין כי הנאשם שילם מחירים אישיים ומשפחתיים כבדים בגין התנהלותו, ועל אף זאת הסיר את מחדליו מול רשויות המס, הודה בחקירותיו, ושיתף פעולה עם הרשויות לאורך כל הדרך.

נטען, כי הלכת בית המשפט העליון לפיה לא ינוכו ימי המאסר באיזוק אלקטרוני אינה הוראה גורפת, ומידת ההתחשבות בימי המעצר באיזוק אלקטרוני, תלויה בשופט היושב לדין.

ב"כ הנאשם הגיש לעיון בית המשפט פסיקה רבה, התומכת לגישתו בעונש ההולם לנאשם בעניינו.

סוף דבר, עתר הסניגור לאמץ את המלצות שירות המבחן, להאריך את עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם, ולהשית על הנאשם ביצוע של"צ בהיקף נרחב.

דין והכרעה

סימן א1 לחוק מנחה את בית המשפט לגזור עונש המבטא "יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40 לחוק). לשם כך, על בית המשפט לקבוע 'מתחם עונש הולם', המבוסס על: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; (2) מידת הפגיעה בערך החברתי; (3) מדיניות הענישה הנהוגה; (4) נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק). בשלב הבא, על בית המשפט לגזור את העונש בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק). כשמדובר במי שהורשע בריבוי עבירות, על בית המשפט לקבוע בהתאם לסעיף 40ג לחוק, האם עבירות אלה מהוות אירוע אחד או כמה אירועים, על פי מבחן "הקשר ההדוק" שהתפתח בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2014); ע"פ 1127/13 גברזג'י נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.1.2014). אם מדובר בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

תמים דעים אני עם עמדת המאשימה, לפיה יש לקבוע שני מתחמי עונש - מתחם אחד בגין עבירות הברחת הביצים והלבנת ההון, ומתחם נוסף בגין עבירות המס שבאישום השני.

הנאשם ניהל עסק למכירת ביצים, ופעילותו כללה ייבוא ביצים ללא היתר משטחי הרשות. הביצים לא עברו שיקוף ומיון מבוקר לבירור טריותן, ולאיתור סכנת נגעים העלולים להיות בביצים. בנוסף, פעל הנאשם לזיוף החותמות המוטבעות על גבי הביצים, ובכך פעל במודע להולכת קוני הביצים שולל עבור בצע כסף.

מעשים אלו מסכנים את בריאות הציבור, לאור כך שהם מאפשרים התפתחות חיידקים, המהווים סכנה מיידית לרוכשי

הביצים. הערכים הנפגעים כתוצאה ממעשים אלה הם בטחון הציבור ושלטון החוק, כמו גם זכותם של צרכנים שלא להיות מוטעים במזיד בנוגע לסחורה אותה הם רוכשים.

נסיבות מעשי הנאשם, חמורות. החומרה מתבטאת בהיקף הפעילות של הנאשם, הביצים הרבות שהבריח, התכנון המוקדם - שכלל הפעלת מערך לוגיסטי שלם של אחסנת והובלת הביצים, והטבעת בחותמות מזויפות. המניע לביצוע העבירות הוא בצע כסף, תוך התעלמות מוחלטת מהנזקים הבריאותיים החמורים העלולים להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות.

בנוסף, פעל הנאשם להסוואת הכספים שקיבל כתוצאה מביצוע העבירות, ולהטמעת הכספים "האסורים", בכספים שהתקבלו בעסקו באופן לגיטימי. חוק איסור הלבנת הון נולד על רקע הצורך להילחם בתופעה של עבריינות כלכלית ופיננסית שמבוצעת על-ידי נאשמים מתוחכמים, בין אם מתוך כוונה להסוות את המקור העברייני של הכסף, ובין אם כדי לטשטש את העקבות של סכומי כסף נכבדים המגיעים לאותם נאשמים (על הערך המוגן בעבירות הלבנת הון, ראו: דברי ההסבר להצעת חוק איסור הלבנת הון, התשנ"ט-1999 (2809) 420). גם כאן, ביצע הנאשם את העבירות במשך תקופה ארוכה, ובהיקף ניכר.

בהתייחס לפסיקה הנוהגת, אציין את ת"פ (ב"ש) 1885/09 מ.י. **משרד החקלאות נ' כדורי** (13.5.2015), שם אושר הסדר טיעון שכלל עונש של 22 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלה של עונש מותנה בן 8 חודשים בחופף. עוד הסכימו הצדדים על עונש מאסר על תנאי של 10 חודשים לתקופה של 3 שנים ממועד השחרור, קנס מוסכם בסך 25,000 ₪, והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט לשלוש שנים. באותו עניין, הורשע הנאשם בהברחת ביצים, זיוף, ובשיווק ביצים שלא כדין.

מדיניות הענישה הראויה בעבירות הלבנת הון נדונה בע"א 9796/03 **שם טוב ואח' נ' מ"י**, פד"י נט(5), 379, מפי כב' השופט מ' חשין:

חוק איסור הלבנת הון בא בין היתר להילחם בתופעה של עבריינות כלכלית ופיננסית שמבוצעת על ידי נאשמים מתוחכמים, בין אם מתוך כוונה להסוות את המקור העברייני של הכסף ובין כדי לטשטש את העקבות בין סכומי כסף נכבדים לבין אותם נאשמים - בגדר ניסיון של המחוקק להילחם בתופעה שהפכה להיות יותר ויותר נפוצה על ידי עבריינות מסוג חדש, במסווה של עסקים לגיטימיים, מלבינה סכומי-כסף נכבדים תוך הצבת אתגר בפני רשויות החוק לקשור בין אותם עבריינים לבין הכספים המולבנים.

אין ספק שגישה סלחנית כלפי עבריינים שכאלה תעודד את התופעה, שהרי סיכויי לכידתם של אותם נאשמים - אינם גבוהים בעליל, משום שהרווח הכלכלי הגדול הצפוי לאותם עבריינים אל מול הסיכון הקטן לתפיסתם על ידי רשויות החוק, יש בהם לכאורה, כדי לעודד את אותם עבריינים לנקוט באמצעים יותר ויותר מתוחכמים, על מנת להקשות על הרשויות את אפשרות תפיסתם של אלה, ומכאן חובת בית המשפט להחמיר דווקא עם אותם נאשמים, לא רבים, שהרשויות מצליחות לשים ידם עליהם ולהוכיח את הדרך הפסולה שבה הועברו הכספים, כדי לטשטש את עקבותיהם של הכספים וכדי למנוע קשירתם של אותם סכומי כסף גדולים לבין פעילות עבריינית של נאשמים.

מעשים נפסדים ופסולים שנועדו כל כולם להעשיר את כיסם של העבריינים, צריכים להיתקל בתגובה קשה מצד רשויות אכיפת החוק - תגובה ששמה לנגד עיניה פגיעה קשה בכיסם של אלה, על מנת להשיג את האפקט ההרתעתי המחויב, בנסיבות העניין, כאשר רכיב ההרתעה צריך להיות מכוון לא רק כלפי אותם עבריינים אלא גם כלפי אחרים, שמא אלה ישכילו להפיק את הלקח הראוי ולא יתפתו לחזור על מעשים דומים (ראו גם ע"פ 2333/07 תענך נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.7.2010, מפי כב' הש' פרוקצ'יה).

לא פעם, עבירות הלבנת הון נלוות לעבירות נוספות - מרמה או העלמת הכנסות, וכיוצא באלו. מכל מקום, גישת הפסיקה היא כי דינה של עבירת הלבנת הון, להיות מלווה בענישה מרתיעה.

על יסוד כל האמור לעיל; הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש בגין העבירות מושא האישום הראשון והשלישי, נע בין עשרה חודשי מאסר, לבין שלוש שנות מאסר בפועל.

בהתייחס לאישום השני - עבירות המס - הנאשם פגע בערכים המוגנים של שמירה על הקופה הציבורית והיציבות הכלכלית, של שוויון בנטל נשיאת המס, ושל תפקודם היעיל של מנגנוני גביית המס.

הפסיקה העקבית ביחס לעברייני מס מדגישה את הצורך בענישה מחמירה, מתן משקל לשיקולי ההרתעה - הרתעת היחיד והרתעת הרבים, וכי העונש ההולם בגין עבירות מס כולל מאסר בפועל. לא אחת הושווה גזל כספי ציבור, למי אשר גזל כספים מהיחיד (רע"פ 3137/04 חג' נ' מדינת ישראל (18.4.2004); רע"פ 1514/08 שאול שנהב נ' מדינת ישראל (21.7.2008)).

עבירות המס בענייננו בוצעו על פני תקופה ארוכה של מספר שנים, ובהיקפים ניכרים.

ברע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.4.2013), נדחה ערעור נאשם שהורשע בהעלמת הכנסות בהיקף של למעלה מ-1.6 מיליון ₪, ועונש של 21 חודשי מאסר בפועל, נותר על כנו.

בת"פ 6622-07-09 מדינת ישראל נ' מיאלי (פורסם בנבו, 16.1.2012), נדון נאשם שהורשע בהעלמת הכנסות בהיקף של כ-1.5 מיליון ₪, ל-13 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג (מחוזי-ת"א) 41655-03-11 מדינת ישראל נ' פרידר (לא פורסם), קיבל בית המשפט את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של נאשם שהורשע בהעלמת הכנסות בהיקף של 1,650,000 ₪, וגזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 60,000 ₪.

על יסוד האמור לעיל; הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש בגין העבירות מושא האישום השני, נע בין 6 חודשי מאסר, לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

לאחר קביעת מתחמי העונש, רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל בגין שני המתחמים (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין). כך מצאתי לעשות בענייננו.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לצורך קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יש לציין מספר נתונים שיש בהם כדי לדון את הנאשם לצד הקולה: שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות החוק - הנאשם הודה עוד בחקירותיו במשטרה, והפליל מעורבים נוספים בפרשה; הנאשם הגיע להסדר עם רשויות המס, ושילם לרשויות בגין ההסדר כספים רבים; הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן; ועוד יצוין כי הנאשם נקלע למשבר כלכלי לא פשוט בגין מעשיו. בנוסף, היה הנאשם עצור בפיקוח אלקטרוני כמעט שנה.

בהקשר לנתון האחרון אציין, כי לא ירדתי לעומק טענת הסנגור הנכבד, לפיה דינם של ימי המעצר באיזוק אלקטרוני בהם שהה הנאשם, להיות מנוכים מתקופת המאסר משל היו מעצר מאחורי סורג ובריא (עמוד 418 לפרוטוקול). הלכה פסוקה היא, כי נוכח השוני המהותי שבין תנאי המעצר מאחורי סורג ובריא לבין מעצר בפיקוח אלקטרוני, אין להחיל על המעצר בפיקוח אלקטרוני את הדין הנוהג ביחס לניכוי ימי מעצר מאחורי סורג ובריא מתקופת המאסר (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.4.2016)). עם זאת, תקופה ארוכה של מעצר בפיקוח אלקטרוני, אכן מהווה שיקול להתחשבות במסגרת הענישה הכוללת (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה ד' לפסק דינו של כב' השופט א' רובינשטיין (פורסם בנבו, 20.4.2016)).

לצד הנסיבות לקולה, שכאמור קיימות הן, יש לזכור כי הנאשם ביצע את המעשים מושא כתב האישום שעה שמאסר על תנאי מרחף מעל ראשו, בגין מעשים דומים. נתון זה לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולעבור עבירות זהות ממש. כפועל יוצא, יש לתת משקל לצורך להרתעת הנאשם, כמו גם להרתעת הרבים, מלעבור עבירות כגון אלה שביצע הנאשם.

נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, אף כי מצאתי שלא לאמצה. כידוע, המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, והשיקולים לאורם פועל שירות המבחן במלאכת גיבוש המלצותיו, אינם בהכרח חופפים באופן מלא למגוון שיקולי הענישה שבית המשפט נדרש לאזן ביניהם (ע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (פורסם בנבו, 9.4.2018)). הנאשם הורשע בעבירות רבות וחמורות, אותן ביצע במשך מספר שנים, וכל אלה מחייבים תגובה עונשית הולמת. עונש של של"צ בלבד, אינו הולם את חומרת המעשים בענייננו.

סיכומם של דברים, מצאתי לגזור על הנאשם עונש כולל, שישקף את גזירת עונשו של הנאשם בתחתית מתחמי העונש שנקבעו לעיל. במסגרת ההתחשבות בנסיבות המקלות שצוינו לעיל, מצאתי להורות על חפיפת מחצית העונש המותנה שהוטל על הנאשם בתיק הפיצו"ח.

ידע הנאשם כי הענישה המושתת עליו בגזר דין זה, אינה בבחינת מיצוי הדין עימו. אלמלא הודאתו ושיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק, כמו גם ההסדר אליו הגיע עם רשויות המס, היה עלול עונשו להיות חמור יותר, במידה לא מעטה.

סיכום

על יסוד כל האמור לעיל, אני גוזר את עונשו של הנאשם, כדלקמן:

1.

א. 16 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו. הנאשם היה עצור מיום 6.7.2015 עד ליום 24.8.2015.

ב. אני מפעיל את העונש המותנה בן 4 חודשי המאסר שהוטלו בתיק הפיצו"ח, כך שחציו ירוצה בחופף וחציו במצטבר. **סך הכל ירצה הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי**

עמוד 12

מעצרו המפורטים בפסקה א'.

ג. הנאשם יחל לרצות את עונשו ביום 21.10.18 ועליו להתייצב בכלא איילון וזאת עד השעה 10:00.

ד. 10 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם עבירה בה הורשע, במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

2. באשר להסדר אליו הגיעו הצדדים בנושא החילוט מצאתי לנכון בנסיבות העניין לאשר ההסדר ובעניין זה אני קובע:

א. מורה על חילוט דירת הנאשם ברחוב מגדל ים 6 בעיר מודיעין, הידועה כנמצאת בגוש 5868 חלקה 15, לשם הבטחת תשלום בסך של 700,000 .

ב. ניתן יהיה לפדות את חילוט הדירה כנגד תשלום בסך של 700,000 ש"ח אשר ישולם לקופת בית המשפט עד ליום 1.10.18.

ג. מתוך 700,000 ₪ אשר יופקדו, 420,000 ש"ח יועברו לקרן החילוט (הלבנת הון) המנוהלת על ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי במשרד המשפטים, ו-280,000 ₪ ממנו יועברו למע"מ בגין השומה האזרחית של הנאשם בתיק מספר 295510211 ובכך יסתלק חוב הנאשם בתיק זה.

באם ירצה הנאשם למכור את הדירה לשם ביצוע התשלום בסך 700,000 ₪, לאחר אישור ההסדר ע"י בית המשפט הנכבד, המאשימה תעביר לנאשם מכתב כוונות לפיו כנגד הפקדת הסך של 700,000 ₪ יוסר צו המניעה וזאת בכדי לאפשר את מכירת הנכס. במקרה של מכירה אין מניעה שתירשם הערת אזהרה לטובת הרוכש אשר תהא כפופה לצו המניעה.

היה והתשלום של 700,000 ₪ האמור לא יבוצע במלואו עד המועד 1.10.18, המדינה תפעל למימוש הדירה המחולטת באמצעות יחידת החילוט מכוח צו של בית המשפט הנכבד, והנאשם הוא שיישא בהוצאות המימוש והן ינוכו מתמורת המכר, לאחר תשלום המשכנתא וכל חוב אחר הרובץ על הדירה. ככל שתיוותר יתרה לאחר תשלום סכום החילוט, המשכנתא, וכל חוב אחר המוטל על הדירה, היתרה תוחזר לנאשם בהעדר מניעה חוקית לכך.

מובהר בזה כי ככל שהנאשם לא יפקיד את הסכום של 700,000 ₪ בקופת בית המשפט עד ליום 1.10.18, לא ייעשה שימוש בכספי מימוש שהדירה לשם כיסוי חובו למע"מ, וחובו למע"מ לא יהיה חלק של הסדר זה, הן לעניין גובה החוב והן לעניין צורך מימוש. למען הסדר ספק כספים שיתקבלו ממימוש הדירה לשם חילוט 700,000 ₪ יותרו במלואם בקרן החילוט ולא ישמשו לתשלום מע"מ.

ד. מורה על חילוט הכספים שנתפסו בסך 28,347 ₪, וכן על חילוט רכב פיג'ו מס' רישוי 2758768, ורכב פיג'ו מס' רישוי 2096371.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום .

ניתן היום, יא' בתשרי תשע"ט, 20.9.2018 במעמד הצדדים.

